

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY

Posudek bakalářské práce

Autor: Petra Strnadová

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): Jazykový obraz Popelky Boženy Němcové a bratří Grimmů s přihlédnutím k filmovým adaptacím a vývoji útvarů / The linguistic image of Cinderella by B. Némcova and J., W. Grimms looking on movie adaptations and progress of formations

Vedoucí práce: PhDr. Lukáš Záborský, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. et PaedDr. Miloslav Vondráček, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	C
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	D
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	C
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	E
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	D
Výsledný průměr	D

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A, B, C, D, E, F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření vedoucího/opponenta práce k antiplagiátorské kontrole:

Dle antiplagiátorské kontroly je výsledkem celková podobnost v míře 0 %, práce je tedy podle metodiky Odevzdej.cz zajisté originální.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Práci doporučuji k obhajobě. Navrhuji klasifikační stupeň D.

Náměty k obhajobě (formou otázky):

Jaký didaktický záměr jste sledovala při tvorbě projektu? Čeho jste ve výuce cizinců zamýšlela docílit četbou Vaší autorské pohádky? Kdo byl adresát pohádky a jak reagoval?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

V bakalářské práci se Petra Strnadová se zaměřila na varianty pohádky Popelky, autorka tu používá metody psychologie, kognitivní lingvistiky i tzv. jazykového obrazu světa, okrajově se v pojednání dotkla i v zadání avizované spisovnosti / nespisovnosti. Autorka dělí práci na část teoretickou a praktickou. Ve skutečnosti však práce obsahuje hned tři části: teoretickou, praktickou a tvůrčí (projektovou). Kvalifikační náplň bakalářského stupně ve smyslu načerpání

teoretických znalostí a jejich následného použití na konkrétním materiálu je realizována od strany 2 do strany 18. Následuje tzv. projektová tvůrčí část (autorská pohádka), kterou mohu jen velmi těžko zhodnotit, neboť nejsem oborovým didaktikem, ani nemám potřebného vzdělání v oboru tvůrčího psaní.

Teoretická část opakuje obecně známá fakta v minimalistickém pojetí, postrádám citaci práce o konceptualizaci barev, širší aplikaci tohoto aspektu pak i v části praktické. Autorka používá sekundární literaturu šablonovitě jako reprodukci s obměnou, nevymezuje se vůči ní, obvykle ji ani nekomentuje, není s to k ní zaujmout nezbytné kritické stanovisko (např. na str. 8 přebírá tvrzení Bettelheima s vysokou mírou jistotní modality bez uvedených dat / argumentů, což působí krajně nevěrohodně). V práci najdeme několik pasáží, kdy se jí aplikace teorie konceptuální metafory na verzích Popelky daří, nedokáže však tyto parciální výsledky zužitkovat v přesvědčivý závěr, poznatky nejsou nijak bilancovány, sumarizovány. Při srovnání verzí pohádek chybějí i zásadní motivy, např. rozdílnot potrestání zlomyslných sester. Eviduji autorčino tápání v zamýšleném odborném stylu práce, místy čteme prostě-sdělovací styl („jak moc“ např. na str. 17), jindy věty náležící do učebního stylu, např. na str. 1: „Vysvětlíme si také prototyp...“ Závěr práce namísto rematických zjištění přináší tematické nic neříkající popisy. Nacházím velké množství překlepů, prohrěšků vůči gramatické normě, elips, atp., např. na str.: 2, 3, 5, 9, 11, 18, 21, 25.

Mnoho otázek si kladu při četbě tzv. praktické části, tedy projektu / pohádky o Popelákově. Strnadová v úvodu píše o tom, že „děj bude zasazen do současných reálií“, avšak většina hudební reprodukce doprovázející taneční kreace Popeláka a Anety spadá do 80. či první poloviny 90. let minulého století, tedy do historie starší než 20 let (Michal David či skupina Lucie). V obhajobě autorka jistě přiblíží svůj didaktický záměr projektu a další okolnosti vzniku pohádky, protože o tom ve strohém úvodu praktické části nepíše. Jaký je záměr, cíl, smysl tohoto projektu? Kdo je adresátem (s jakými jazykovými kompetencemi a s jakou znalostí reálií) tohoto tvůrčího počínu? Pohádka o Popelákově může cizince znejistět v tom smyslu, zda se nejedná o ironické ztvárnění, o parodii tradiční pohádky. Byl záměrem kýč jako prostředek intelektuální provokace vedoucí k jazykové komunikaci? Jazykové ztvárnění budí dojem školácky omezeného počínu na mnohých úrovních, je toto záměr, který má odhalit zahraniční student češtiny? Specifické reálie, přítomnost univerbismů obecné češtiny či příznakové dlouhé samohlásky, to vše budí celé škály otázek. Zároveň – mimo jazykovou oblast – musím také konstatovat jisté konsekvence explicitu této pohádky. Hlavnímu hrdinovi pomáhají nevysvětlitelné síly vesmíru (pomoc se zadáním práce, spřízněná hvězda), což snižuje dobovou věrohodnost a životaschopnost hlavní postavy; „dříví bylo nasekáno“ bez práce postavy, tyto postupy nepřímou vytvářejí z Popeláka postavu lehkomyšlnou, pasivní a tendující k rozmaru. Autorský záměr není jasný ani ze sociologického a gendrového hlediska. Význam pohádky tak bez obsírnějšího vysvětlení na počátku tvůrčí části či v závěru BP u čtenáře upadá do neurčité obojakosti mezi neumětelstvím a chaoticky nepřesvědčivou parodií.

Práci Petry Strnadové doporučuji k obhajobě, ve které by se měla autorka pokusit výše zmíněné pochybnosti přesvědčivě vysvětlit.

Datum a podpis vedoucího práce:

28. prosince 2018

PhDr. Lukáš Záborský, Ph.D., v. r.